

paa samme Maade er begrundet ved Bestemmelsen om, at den mindste aarlige Afgift af noget Sted skal være 2 Rbd.

ad § 1.
Det er formeentligen i sin Orden, at Coloniebyen Christianshødes Udfikstning tilendbringes, forinden Eiendomsoverdragelsen fuldbyrdes (sefr. det kgl. Rescr. af 16de Marts 1796 og 18de Juni 1802). Og da der, efter indhentet Oplysning fra Domainedirectoratet, er al Grund til at antage, at saadan Udfikstning meget snart, forhaabentlig allerede i Løbet af indværende Aar, vil være tilendbragt, saa skjønes ingen Anledning at være til at foreslaae Forandringer i denne Paragraph.

ad § 2.

Der kan vel ikke næres Tvivl om, at Udtrykkene: „Kjøbesummen beregnes til 150 Rbd. for Tønde Hartorn“ blot tilfugte at angive det Forhold, som skal lægges til Grund for Beregningen af Kjøbesummen i de enkelte Tilfælde, navnlig saaledes, at der forholdsmaassigt tillægges eller fradrages saameget i Beløbet, som svarer til, hvad Stedernes Tilliggende udgjør meer eller mindre end 1 Tønde Hartorn. Men da dette imidlertid ikke forekommer os aldeles tydeligt udtrykt, saa skulle vi tillade os at foreslaae en forandret Redaction af Paragraphen, der, efter vort Skøn, klarere angiver Meningen, idet vi indstille, at den kommer til at lyde saaledes:

Kjøbesummen beregnet til 150 Rbd. for Tønde Hartorn efter det hele Quantum Hartorn, hvortil hvert Sted især er ansat, dog at for intet Sted bestemmes et mindre Beløb end 50 Rbd., om endog dets Hartorn er under $\frac{1}{3}$ Tønde.

ad § 3.

Da der ved Ordene i første Linie: „først, Erhverver“ visnok er meent den, der erhverver Eiendommen efter § 1, men de brugte Ord udtrykke dette mindre tydeligt, skulle vi foreslaae at disse Ord forandres til: „den, der efter § 1 erhverver Eiendommen“. Derhos ansee vi en Ændring i næstsidste og sidste Linie hensigtsmaassig, for at tydeliggjøre, hvad vi antage at følge af det almindelige Begreb om et Fæstes Ophør, nemlig at det kun er første Erhververs efterladte Hustru, saalænge hun som

Enke efter ham besidder Eiendommen, hvem Begunstigelsen tilskikkes. Vi foreslaae derfor, at Ordene „første Erhverver eller hans Enke“ forandres til: „nysmeldte Erhverver eller hans efterladte Hustru som Enke efter ham“.

ad § 4.

Den fornødne Betegnelse af, hvem der menes med „første Erhverver og hans Enke“, kan vel opnaaes ved efter Ordet: „Enke“ i 2den Linie at sætte „(sefr. § 3)“, og ved et „bemeldte“ mellem „af“ og „første“ i 5te Linie, naar § 3 forandres efter vort Forslag.

Med Hensyn til den Tid, da Renteydelse skal tage sin Begyndelse, have vi troet at burde foreslaae en Forandring derhen, at Vedkommende fritages for Renter i det første Aar efter Eiendoms erhvervelsen, paa Grund af, at det maa antages at ville falde de i Regelen fattige Colonister trykkende at yde Renter samtidigt med Udredelsen af de forholdsviis ikke ubetydelige Omkostninger ved deres Skjøders og Obligationers Berigtigelse, ligesom vi navnlig have fundet Fastsættelsen af 11te Juni 1853, som almindelig Regel, mindre passende med Hensyn til Muligheden af, at Skjøderne til Colonisterne paa den fortiden udfikstede Christianshøde ikke engang kunne blive udfærdiget for denne Termin. Og antage vi, at den antydede Forandring kan udtrykkes med: „Renten tilsvares fra den første 11te Juni eller 11te December Termin, der indtræder eet Aar efter at Skjøde er udfærdiget.“

ad § 5.

Da Udstyknngen paa Colonierne, med Hensyn til Stedernes vidtløftige Areal, hellere bør fremmes end vanskeliggjøres, men det er iøinesaldende, at en Bestemmelse om, at ingen Kjøbecontract i Udstyknngstilfælde maa antages til Thinglæsning, forinden den paa vedkommende Parcel faldende Deel af Gjælden er udbetalt, i høi Grad vil kunne hindre Udstyknninger, navnlig i de Tilfælde, hvor Kjøbesummerne kun kunne erholdes i Terminer, — saa finde vi fuldkommen Grund til at foreslaae en Forandring i den antydede Retning, saaledes, at Ordet „ingen“ forandres til „noget“ og Ordene: „Kjøbecontract om eller“ udgaae. Vi antage nemlig, at Statskassen ikke kan tabe derved, efterdi den beholder sin fulde